

virkning fra 2012, efterlader det en lang række kommuner med store budgetteringsproblemer et par år endnu.

Derfor vil jeg foreslå SF og andre, at vi drøfter, hvordan vi kan få indflydelse på kommissoriet for det fortsatte analysearbejde i Finansieringsudvalget. Det er da et forsøg værd. En følgegruppe i stil med det, SF foreslår, synes jeg vil være en helt naturlig ting at etablere i forbindelse med det fortsatte arbejde, netop for at få friske øjne ind i sagen.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Med det her forslag, som er fremsat af Socialistisk Folkeparti, er der jo mulighed for, at vi kan vedtage at nedsætte en kommission, som skal udvikle neutrale modeller for statslig og mellemkommunal finansiering og dermed sikre den kommunale økonomi og kommunernes økonomi.

Det lyder jo i og for sig ganske tilforladeligt, i og med at vi jo selvfølgelig anerkender, at vi kan se, at nogle kommuner har vanskeligere ved at overholde og gennemføre deres egne økonomiske aftaler, og andre har nemmere ved det. Men derfra og til ligefrem at nedsætte en såkaldt uvildig kommission, sådan som der foreslås fra Socialistisk Folkeparti, er der et langt stykke, og vi tror, at man måske skal vælge andre boldbaner i stedet for.

Det er jo sådan, at alene det, at en kommission skal være neutral og udvikle neutrale modeller, jo næsten er umuligt. Hvem skulle – lad os tænke tanken – sidde i den her kommission? Der skulle være nogle fra universiteterne, Socialforskningsinstituttet osv. Men til det der med at være neutral, vil jeg sige: Hvem er neutral? Er det folk fra store byer, store kommuner, mindre kommuner, land, by, øst, vest, nord og syd? Der vil være nogle ting, som, alt efter hvilke forhold man har lokalt, vil gøre, at man ikke vil kunne reagere hundrede procent neutralt. Hvis det havde været så nemt, sådan som der gives udtryk for fra SF's side, og man kunne lave en udligningsreform, som var hundrede procent retfærdig og neutral, så ville Dansk Folkeparti have været de første til at sige ja tak, fordi det selvfølgelig fuldt ud ville have været det mest retfærdige. Men det er altså, og det er noget, der hører

mest hjemme i fantasiens verden, svært at tro, at man kan gennemføre en fuldstændig neutral beregning og uddeling af de forskellige økonomiske rammer, som der ligger, og som skal sikre, at kommunerne alt efter de forskellige vilkår kan give den bedste og den rimeligste service til kommunernes borgere. Det er alene ud fra den betragtning, at nogle kommuner fokuserer mere på kultur, og andre mindre; nogle fokuserer mere på kulturliv gennem idrætsforeninger og haller osv., og andre kan godt lide musikhuse og teatre; nogle bruger pengene på fritidsaktiviteter som fodbold og håndbold i hallerne, og andre synes, at man skal give større og større tilskud til teaterbilletter. Og sådan skal der jo altså forskel på kommunerne.

Der skal også være forskel på kommunerne på, hvordan man tilrettelægger og gennemfører eksempelvis sådan noget som pasning af børn og skoleundervisning. Det betyder selvfølgelig også, at de økonomiske rammer vil være forskellige fra egn til egn, alene ud fra princippet om at det er dyrere at tilbyde et job som folkeskolelærer i Gentofte, end det er at tilbyde en stillingovre i Vestjylland. Så der vil altid være forskellige ting, som gør, at man rent geografisk har forskellige problemstillinger fra egn til egn. Det siger jeg ikke for at grave et dybt hul og sige, at det her ikke er et godt forslag, for hvis vi kunne og der var personer, som mente, man kunne gennemføre det, som der foreslås, altså en fuldstændig neutral model, så alle bliver tilfredse, så var vi i for sig de første til at støtte det. Men vi tror altså desværre ikke på projektet.

Så vil jeg også gerne som dagens tidligere ordførere afslutte med at sige, at vi jo faktisk allerede i forbindelse med udligningsreformen har sikret, at man nu også arbejder videre i finansieringsudvalget med de forskellige problematikker, der har været, og at man kigger på den række kommuner, der har påpeget de der socioøkonomiske problematikker. Vi kigger også i finansieringsudvalget på vækstproblematikkerne for de kommuner, som mener, at de er økonomisk trængte på grund af en for eksplosiv vækst i befolkningstal osv. Og vi kigger også på rimeligheden i, at eksempelvis kommunerne kan beholde indtægter fra dækningsafgifter på statslige ejendomme osv., hvor vi også kan se, at der er meget, meget stor forskel på, hvor mange penge de forskellige kommuner modtager på den konto. Det går fra under 1 mio. kr. til over ½ mia. kr., så der er da noget at tage fat på.